

අංගුත්තර නිකාය

ඒකාදසක නිපාතෝ

11.1.7. පයම සඤ්ඤා සුත්තං

11.1.7. සංඥාව ගැන වදාළ පළමු දෙසුම

අථ ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසිදි. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ භගවත්තං ඒතදවෝච:

එකල්හී ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක වැඩවෙසෙන සේක් ද, එතැනට පැමිණියහ. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සකසා වන්දනා කොට එකත්පස්ව හිදගත් සේක. එකත්පස්ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය පැවසූහ.

සීයා නු ඛෝ හන්තේ හික්ඛුනෝ තථාරූපෝ සමාධිපට්ඨාහෝ යථා නේව පයවියං පයවිසඤ්ඤී අස්ස, න ආපස්මිං ආපෝසඤ්ඤී අස්ස, න තේජස්මිං තේජෝසඤ්ඤී අස්ස, න වායස්මිං වායෝසඤ්ඤී අස්ස, න ආකාසානඤ්ඤී වායනතෝ ආකාසානඤ්ඤී වායනසඤ්ඤී අස්ස, න විඤ්ඤාණඤ්ඤී වායනතෝ විඤ්ඤාණඤ්ඤී වායනසඤ්ඤී අස්ස, න ආකිඤ්චඤ්ඤායනතෝ ආකිඤ්චඤ්ඤායනසඤ්ඤී අස්ස, න නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනතෝ නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනසඤ්ඤී අස්ස.

න ඉධ ලෝකේ ඉධ ලෝකසඤ්ඤී අස්ස, න පරලෝකේ පරලෝකසඤ්ඤී අස්ස. යම්පිදං දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියේසිතං අනුවච්චිතං මනසා, තත්‍රාපි න සඤ්ඤී අස්ස, සඤ්ඤී ච පන අස්සාති.

“ස්වාමීනී, හික්ෂුචකට මෙබඳු වූ සමාධියක් ලැබිය හැකිද? එනම් යම් සේ පයවී ධාතුවෙහි පයවී යන හැදිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, ආපෝ ධාතුවෙහි ආපෝ යන හැදිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, තේජෝ ධාතුවෙහි තේජෝ යන හැදිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, වායෝ ධාතුවෙහි වායෝ යන හැදිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, ආකාසානඤ්ඤී වායනතයෙහි ආකාසානඤ්ඤී වායනසඤ්ඤී අස්ස යන හැදිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, විඤ්ඤාණඤ්ඤී වායනතයෙහි විඤ්ඤාණඤ්ඤී වායනසඤ්ඤී අස්ස යන හැදිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, ආකිඤ්චඤ්ඤායනතයෙහි ආකිඤ්චඤ්ඤායනසඤ්ඤී අස්ස යන හැදිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනතයෙහි නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනසඤ්ඤී අස්ස යන හැදිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, මේ ලෝකයෙහි මේ ලෝකය යන හැදිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, පරලොවෙහි පරලොව යන හැදිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, යම් භෙයකින් දකින ලද යමක් ඇද්ද, අසන ලද යමක් ඇද්ද, ආශ්‍රාණය කරන ලද යමක් ඇද්ද, රස විඳින ලද යමක් ඇද්ද, පහසු ලබන ලද යමක් ඇද්ද, දැනගත් යමක් ඇද්ද, ලැබුණු යමක් ඇද්ද, සොයන ලද යමක් ඇද්ද, මනසින් විමසන ලද යමක් ඇද්ද, එහිලා ද ඔහුට හැදිනීමක් නැත්තේ නම්, එසේ නමුත් හැදිනීමකින් ද යුක්ත වැ සිටින්නේ නම්, එබඳු වූ සමාධි ප්‍රතිලාභයක් හික්ෂුචකට ලැබිය හැකිද?”

සීයා ආනන්ද හික්ඛුනෝ තථාරූපෝ සමාධිපට්ඨාහෝ යථා නේව පයවියං පයවිසඤ්ඤී අස්ස, න ආපස්මිං ආපෝසඤ්ඤී අස්ස, න තේජස්මිං තේජෝසඤ්ඤී අස්ස, න වායස්මිං වායෝසඤ්ඤී අස්ස, න ආකාසානඤ්ඤී වායනතෝ ආකාසානඤ්ඤී වායනසඤ්ඤී අස්ස, න විඤ්ඤාණඤ්ඤී වායනතෝ විඤ්ඤාණඤ්ඤී වායනසඤ්ඤී අස්ස, න ආකිඤ්චඤ්ඤායනතෝ ආකිඤ්චඤ්ඤායනසඤ්ඤී අස්ස, න නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනතෝ නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනසඤ්ඤී අස්ස, න ඉධලෝකේ

ඉධලෝකසඤ්ඤී අස්ස, න පරලෝකේ පරලෝකසඤ්ඤී අස්ස, යම්පිදං දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤානං පත්තං පරියේසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තත්ත්වාපි න සඤ්ඤී අස්ස, සඤ්ඤී ච පන අස්සාති.

“එසේ ය ආනන්දයෙනි, යම් සේ පඨවී ධාතුවෙහි පඨවී යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, ආපෝ ධාතුවෙහි ආපෝ යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, තේජෝ ධාතුවෙහි තේජෝ යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, වායෝ ධාතුවෙහි වායෝ යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, ආකාශානඤ්ඤායතනයෙහි ආකාශානඤ්ඤායතනය යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනයෙහි විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනය යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනයෙහි ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයෙහි නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, මේ ලෝකයෙහි මේ ලෝකය යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, පරලොවෙහි පරලොව යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, යම් භෙයකින් දකින ලද යමක් ඇද්ද, අසන ලද යමක් ඇද්ද, ආඝ්‍රාණය කරන ලද යමක් ඇද්ද, රස විඳින ලද යමක් ඇද්ද, පහස ලබන ලද යමක් ඇද්ද, දැනගත් යමක් ඇද්ද, ලැබුණු යමක් ඇද්ද, සොයන ලද යමක් ඇද්ද, මනසින් විමසන ලද යමක් ඇද්ද, එහිලා ද ඔහුට හැඳිනීමක් නැත්තේ නම්, එසේ නමුත් හැඳිනීමකින් ද යුක්ත වැ සිටින්නේ නම්, එබඳු වූ සමාධි ප්‍රතිලාභයක් හික්ෂුවකට ලැබිය හැකිය.”

යථාකථං පන හත්තේ සියා හික්ෂුවතෝ තථාරූපෝ සමාධිපටිලාභෝ, යථා නේව පඨවියං පඨවිසඤ්ඤී අස්ස, න ආපස්මිං ආපෝසඤ්ඤී අස්ස, න තේජස්මිං තේජෝසඤ්ඤී අස්ස, න වායස්මිං වායෝසඤ්ඤී අස්ස, න ආකාශානඤ්ඤායතනේ ආකාශානඤ්ඤායතනසඤ්ඤී අස්ස, න විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනේ විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනසඤ්ඤී අස්ස, න ආකිඤ්චඤ්ඤායතනේ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසඤ්ඤී අස්ස, න නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනේ නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසඤ්ඤී අස්ස, න ඉධලෝකේ ඉධලෝකසඤ්ඤී අස්ස, න පරලෝකේ පරලෝකසඤ්ඤී අස්ස, යම්පිදං දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤානං පත්තං පරියේසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තත්ත්වාපි න සඤ්ඤී අස්ස, සඤ්ඤී ච පන අස්සාති.

“ස්වාමීනී, කෙසේ නම් හික්ෂුවකට එබඳු සමාධියක් ලැබිය හැකිද? එනම් යම් සේ පඨවී ධාතුවෙහි පඨවී යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, ආපෝ ධාතුවෙහි ආපෝ යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, තේජෝ ධාතුවෙහි තේජෝ යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, වායෝ ධාතුවෙහි වායෝ යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, ආකාශානඤ්ඤායතනයෙහි ආකාශානඤ්ඤායතනය යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනයෙහි විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනය යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනයෙහි ආකිඤ්චඤ්ඤායතනය යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනයෙහි නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනය යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, මේ ලෝකයෙහි මේ ලෝකය යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, පරලොවෙහි පරලොව යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, යම් භෙයකින් දකින ලද යමක් ඇද්ද, අසන ලද යමක් ඇද්ද, ආඝ්‍රාණය කරන ලද යමක් ඇද්ද, රස විඳින ලද යමක් ඇද්ද, පහස ලබන ලද යමක් ඇද්ද, දැනගත් යමක් ඇද්ද, ලැබුණු යමක් ඇද්ද, සොයන ලද යමක් ඇද්ද, මනසින් විමසන ලද යමක් ඇද්ද, එහිලා ද ඔහුට හැඳිනීමක් නැත්තේ නම්, එසේ නමුත් හැඳිනීමකින් ද යුක්ත වැ සිටින්නේ නම්, කෙසේ නම් එබඳු වූ සමාධි ප්‍රතිලාභයක් හික්ෂුවකට ලැබිය හැකිද?”

ඉධානන්ද හික්බු ඒවං සඤ්ඤී භෝති: “ඒතං සන්තං ඒතං පඤ්ඤං යදිදං සබ්බසංඛාරසමථෝ සබ්බපට්ඨපට්ඨනිස්සග්ගෝ තණ්හක්ඛයෝ විරාගෝ නිරෝධෝ නිබ්බාන”න්ති. ඒවං ඛෝ ආනන්ද සියා හික්බුනෝ තථාරූපෝ සමාධිපට්ඨලාභෝ, යථා නේව පඨවියං පඨවිසඤ්ඤී අස්ස, න ආපස්මිං ආපෝසඤ්ඤී අස්ස, න තේජස්මිං තේජෝසඤ්ඤී අස්ස, න වායස්මිං වායෝසඤ්ඤී අස්ස, න ආකාසානඤ්ඤී වායනනේ ආකාසානඤ්ඤී වායනනසඤ්ඤී අස්ස, න විඤ්ඤාණඤ්ඤී වායනනේ විඤ්ඤාණඤ්ඤී වායනනසඤ්ඤී අස්ස, න ආකිඤ්චඤ්ඤායනනේ ආකිඤ්චඤ්ඤායනනසඤ්ඤී අස්ස, න නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනේ නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනසඤ්ඤී අස්ස, න ඉධලෝකේ ඉධලෝකසඤ්ඤී අස්ස, න පරලෝකේ පරලෝකසඤ්ඤී අස්ස, යම්පිදං දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියේසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තත්ත්වං න සඤ්ඤී අස්ස, සඤ්ඤී ච පන අස්සාති.

“ආනන්දය, මෙහිලා හික්බු වූ මෙබඳු වූ හැඳිනීමකින් යුක්ත වූයේ වෙයි. ‘මෙම සමාධිය ශාන්ත වූ දෙයකි. මෙම සමාධිය ඉතා ප්‍රණීත දෙයකි. එනම්, සකස් වූ සියළු දෙයෙහි සංසිද්ධි ගිය බවෙක් ඇද්ද, යළි උපතකට හේතු වන සියල්ල දුරු බවෙක් ඇද්ද, තෘෂ්ණාවෙහි නැසී ගිය බවෙක් ඇද්ද, නොඇල්මට පත් වූ බවෙක් ඇද්ද, හවය නිරුද්ධ වූ බවෙක් ඇද්ද, නිර්වාණයක් ඇද්ද, එයයි.’

ආනන්දය, මෙබඳු වූ සමාධි ප්‍රතිලාභයෙකි හික්බු වූකට ලැබෙන්නේ. එනම්, යම් සේ පඨවි ධාතුවෙහි පඨවි යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, ආපෝ ධාතුවෙහි ආපෝ යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, තේජෝ ධාතුවෙහි තේජෝ යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, වායෝ ධාතුවෙහි වායෝ යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, ආකාසානඤ්ඤී වායනනයෙහි ආකාසානඤ්ඤී වායනනය යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, විඤ්ඤාණඤ්ඤී වායනනයෙහි විඤ්ඤාණඤ්ඤී වායනනය යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, ආකිඤ්චඤ්ඤායනනයෙහි ආකිඤ්චඤ්ඤායනනය යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනයෙහි නේවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනය යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, මේ ලෝකයෙහි මේ ලෝකය යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, පරලොවෙහි පරලොව යන හැඳිනීමක් ඇති නොවෙයි ද, යම් භයයකින් දකින ලද යමක් ඇද්ද, අසන ලද යමක් ඇද්ද, ආශ්‍රාණය කරන ලද යමක් ඇද්ද, රස විඳින ලද යමක් ඇද්ද, පහසු ලබන ලද යමක් ඇද්ද, දැනගත් යමක් ඇද්ද, ලැබුණු යමක් ඇද්ද, සොයන ලද යමක් ඇද්ද, මනසින් විමසන ලද යමක් ඇද්ද, එහිලා ද ඔහුට හැඳිනීමක් නැත්තේ නම්, එසේ නමුත් හැඳිනීමකින් ද යුක්ත වූ සිටින්නේ නම්, එබඳු වූ සමාධි ප්‍රතිලාභයක් හික්බු වූකට ලැබෙන්නේ මේ අයුරිනි.

අප ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමෝදිත්වා උට්ඨායාසනා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා යේනායස්මා සාරිපුත්තෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා ආයස්මතා සාරිපුත්තේන සද්ධිං සම්මෝදි. සම්මෝදනියං කථං සාරාණියං චිතිසාරත්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්නෝ ඛෝ ආයස්මා ආනන්දෝ ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ඒතදවෝච:

එකල්හී ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ භාෂිතය සතුටින් පිළිගෙන අනුමෝදන් ව හුනස්නෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සකසා වන්දනා කොට පැදකුණු කොට ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ වෙත එළැඹියහ. එළැඹ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ සමඟ සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු පිළිසඳර කතා බහ නිමවා එකත්පස් ව හිඳගත්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට මෙය පැවසූහ.

සියා නු බෝ ආවුසෝ සාරිපුත්ත භික්ඛුනෝ තථාරූපෝ සමාධිපටිලාභෝ යථා නේව පඨවියං පඨවිසඤ්ඤී අස්ස ....(පෙ).... යම්පිදං දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියේසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තත්‍රාපි න සඤ්ඤී අස්ස, සඤ්ඤී ච පන අස්සාති.

“ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, භික්ෂුවකට මෙබඳු වූ සමාධියක් ලැබිය හැකිද? එනම් යම් සේ පඨවි ධාතුවෙහි පඨවි යන හැඳින්වීමක් ඇති නොවෙයි ද, ...(පෙ).... යම් භෙයකින් දකින ලද යමක් ඇද්ද, අසන ලද යමක් ඇද්ද, ආඝ්‍රාණය කරන ලද යමක් ඇද්ද, රස විඳින ලද යමක් ඇද්ද, පහසු ලබන ලද යමක් ඇද්ද, දැනගත් යමක් ඇද්ද, ලැබුණු යමක් ඇද්ද, සොයන ලද යමක් ඇද්ද, මනසින් විමසන ලද යමක් ඇද්ද, එහිලා ද ඔහුට හැඳින්වීමක් නැත්තේ නම්, එසේ නමුත් හැඳින්වීමකින් ද යුක්ත වැ සිටින්නේ නම්, එබඳු වූ සමාධි ප්‍රතිලාභයක් භික්ෂුවකට ලැබිය හැකිද?”

සියා ආවුසෝ ආනන්ද භික්ඛුනෝ තථාරූපෝ සමාධිපටිලාභෝ යථා නේව පඨවියං පඨවිසඤ්ඤී අස්ස ....(පෙ).... යම්පිදං දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියේසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තත්‍රාපි න සඤ්ඤී අස්ස, සඤ්ඤී ච පන අස්සාති.

“එසේ ය ආයුෂ්මත් ආනන්දයෙනි, යම් සේ පඨවි ධාතුවෙහි පඨවි යන හැඳින්වීමක් ඇති නොවෙයි ද, ...(පෙ).... යම් භෙයකින් දකින ලද යමක් ඇද්ද, අසන ලද යමක් ඇද්ද, ආඝ්‍රාණය කරන ලද යමක් ඇද්ද, රස විඳින ලද යමක් ඇද්ද, පහසු ලබන ලද යමක් ඇද්ද, දැනගත් යමක් ඇද්ද, ලැබුණු යමක් ඇද්ද, සොයන ලද යමක් ඇද්ද, මනසින් විමසන ලද යමක් ඇද්ද, එහිලා ද ඔහුට හැඳින්වීමක් නැත්තේ නම්, එසේ නමුත් හැඳින්වීමකින් ද යුක්ත වැ සිටින්නේ නම්, එබඳු වූ සමාධි ප්‍රතිලාභයක් භික්ෂුවකට ලැබිය හැකිය.”

යථාකථං පනාවුසෝ සාරිපුත්ත සියා භික්ඛුනෝ තථාරූපෝ සමාධිපටිලාභෝ යථා නේව පඨවියං පඨවිසඤ්ඤී අස්ස ....(පෙ).... යම්පිදං දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියේසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තත්‍රාපි න සඤ්ඤී අස්ස, සඤ්ඤී ච පන අස්සාති.

“ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, කෙසේ නම් භික්ෂුවකට එබඳු සමාධියක් ලැබිය හැකිද? එනම් යම් සේ පඨවි ධාතුවෙහි පඨවි යන හැඳින්වීමක් ඇති නොවෙයි ද, ...(පෙ).... යම් භෙයකින් දකින ලද යමක් ඇද්ද, අසන ලද යමක් ඇද්ද, ආඝ්‍රාණය කරන ලද යමක් ඇද්ද, රස විඳින ලද යමක් ඇද්ද, පහසු ලබන ලද යමක් ඇද්ද, දැනගත් යමක් ඇද්ද, ලැබුණු යමක් ඇද්ද, සොයන ලද යමක් ඇද්ද, මනසින් විමසන ලද යමක් ඇද්ද, එහිලා ද ඔහුට හැඳින්වීමක් නැත්තේ නම්, එසේ නමුත් හැඳින්වීමකින් ද යුක්ත වැ සිටින්නේ නම්, කෙසේ නම් එබඳු වූ සමාධි ප්‍රතිලාභයක් භික්ෂුවකට ලැබිය හැකිද?”

ඉධාවුසෝ ආනන්ද භික්ඛු ඒවං සඤ්ඤී භෝති: ‘ඒතං සන්තං ඒතං පණිතං යදිදං සබ්බසංඛාරසමථෝ සබ්බපටිපට්තිස්සග්ගෝ තණ්හක්ඛයෝ විරාගෝ නිරෝධෝ නිබ්බාන’න්ති, ඒවං බෝ ආවුසෝ ආනන්ද, සියා භික්ඛුනෝ තථාරූපෝ සමාධිපටිලාභෝ යථා නේව පඨවියං පඨවිසඤ්ඤී අස්ස ....(පෙ).... යම්පිදං දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියේසිතං අනුච්චරිතං මනසා, තත්‍රාපි න සඤ්ඤී අස්ස, සඤ්ඤී ච පන අස්සාති.

“ආයුෂ්මත් ආනන්දය, මෙහිලා භික්ෂුව මෙබඳු වූ හැඳින්වීමකින් යුක්ත වූයේ වෙයි. ‘මෙම සමාධිය ශාන්ත වූ දෙයකි. මෙම සමාධිය ඉතා ප්‍රණීත දෙයකි. එනම්, සකස් වූ සියළු දෙයෙහි සංසිද්ධි ගිය බවෙක් ඇද්ද, යළි උපතකට හේතු වන සියල්ල දුරු බවෙක් ඇද්ද, තෘෂ්ණාවෙහි නැසී ගිය බවෙක් ඇද්ද, නොඇල්මට පත් වූ බවෙක් ඇද්ද, භවය නිරුද්ධ වූ බවෙක් ඇද්ද, නිර්වාණයක් ඇද්ද, එයයි.’

ආයුෂ්මත් ආනන්දය, මෙබඳු වූ සමාධි ප්‍රතිලාභයෙකි හික්ෂුවකට ලැබෙන්නේ. එනම්, යම් සේ පද්ධි ධාතුවෙහි පද්ධි යන හැඳින්වීමක් ඇති නොවෙයි ද, ...(පෙ).... යම් හෙයකින් දකින ලද යමක් ඇද්ද, අසන ලද යමක් ඇද්ද, ආඝ්‍රාණය කරන ලද යමක් ඇද්ද, රස විඳින ලද යමක් ඇද්ද, පහසු ලබන ලද යමක් ඇද්ද, දැනගත් යමක් ඇද්ද, ලැබුණු යමක් ඇද්ද, සොයන ලද යමක් ඇද්ද, මනසින් විමසන ලද යමක් ඇද්ද, එහිලා ද ඔහුට හැඳින්වීමක් නැත්තේ නම්, එසේ නමුත් හැඳින්වීමකින් ද යුක්ත වූ සිටින්නේ නම්, එබඳු වූ සමාධි ප්‍රතිලාභයක් හික්ෂුවකට ලැබෙන්නේ මේ අයුරිනි.”

අවිජරියං ආවුසෝ, අබ්භූතං ආවුසෝ, යනු හි නාම සත්ථු ව සාවකස්ස ව අත්ථේන අත්ථෝ බ්‍යඤ්ජනේන බ්‍යඤ්ජනං සංසංදිස්සති සමෙස්සති න විග්ගහිස්සති, යදිදං අග්ගපදස්මිං.

ඉදානාහං ආවුසෝ භගවන්තං උපසංකම්ත්වා ඒතමත්ථං අපුච්ඡිං. භගවාපි මේ ඒතේහේව පදේහි ඒතේහි බ්‍යඤ්ජනේහි ඒතමත්ථං ව්‍යාකාසි, සෙය්‍යාථාපි ආයස්මා සාරිපුත්තෝ. අවිජරියං ආවුසෝ, අබ්භූතං ආවුසෝ, යනු හි නාම සත්ථු ව සාවකස්ස ව අත්ථේන අත්ථෝ බ්‍යඤ්ජනේන බ්‍යඤ්ජනං සංසංදිස්සති, සමෙස්සති, න විග්ගහිස්සති, යදිදං අග්ගපදස්මිත්ති.

“ආයුෂ්මත්ති, ආශ්වරිය ය. ආයුෂ්මත්ති, අද්භූත ය. යම් කරුණෙක්හිලා ශාස්තෘන් වහන්සේගේ ත්, ශ්‍රාවකයන් වහන්සේගේ ත් අග්‍ර වූ ධර්මය පිළිබඳ ව අර්ථයෙන් අර්ථය, ප්‍රකාශනයෙන් ප්‍රකාශනය සැසඳෙන්නේ ම ය. සමවන්නේ ම ය. නොගැටෙන්නේ ම ය. ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයෙනි, මම දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළැඹ මෙකරුණ විමසුවෙමි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද මට මේ පදයන්ගෙන් ම, මේ ප්‍රකාශනයන්ගෙන් ම එම අර්ථය ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ පරිද්දෙන් වදාළ සේක.

ආයුෂ්මත්ති, ආශ්වරිය ය. ආයුෂ්මත්ති, අද්භූත ය. යම් කරුණෙක්හිලා ශාස්තෘන් වහන්සේගේ ත්, ශ්‍රාවකයන් වහන්සේගේ ත් අග්‍ර වූ ධර්මය පිළිබඳ ව අර්ථයෙන් අර්ථය, ව්‍යංජනයෙන් ව්‍යංජනය සැසඳෙන්නේ ම ය. සමවන්නේ ම ය. නොගැටෙන්නේ ම ය.”

සාදු! සාදු!! සාදු!!!

පද්ම සඤ්ඤා සූත්‍රය නිමා විය.